

Hyad Sagens Realitet angaaer, skulle vi indskrænke os til efterstaaende Bemærkninger.

Der er ingen anden skreven Lov, end Norske Lovs 4de Bogs 4de Capitel, hvorefter det Spørgsmaal, hvorvidt der i det omhandlede Tilfælde tilkommer Baagoboerne Bjergerløn, kan afgjøres; thi hverken Forordningen af 21de Marts 1705 eller Forordningen af 28de December 1836 er thinglæst paa Færøerne. Om sidstnævnte Forordning hedder det imidlertid i Cancelliskrivelse til Amtmanden over Færøerne af 21de October 1841, at den, forsaavidt de locale Forhold tilstede det, vil kunne benyttes som Middell til de paa Færøerne gjældende Strandingsloves nærmere Forklaring og Anvendelse.

Amtmanden sees at være af den Mening, at det omhandlede Tømmer, saalænge det laa paa Uren, ikke kunde siges at være bjerget, fordi det der næsten var utilgængeligt, og at den egentlige Bjergrning har bestaaet i at føre det fra Uren til Steder, hvor det var tilgænge-

ligt. Denne Mening finde vi ikke at have Hjemmel i Sprogbrugen eller Lovgivningen. Da imidlertid hverken de fra Lagthinget indkomne eller de fra Indenrigsministeriet modtagne Documenter indeholde saadanne Dplysninger, at derefter kan afgjæres, hvorvidt det Tømmer, som laa paa Uren, har været forsvarligt bjerget af Baagoboerne, eller hvormeget Arbejde de derpaa have anvendt, saa kunne vi ikke Andet end tilraade Thinget, i Medhold af Grundlovens § 68, at henvise Andragendet til Indenrigsministeriet.

Vi foreslaae saaledes Folkethinget at fatte følgende Beslutning:

Det fra Færøernes Lagthing indkomne Andragende angaaende Baagoboernes Begjæring om at tilstaaes sædvanlig Bjergerløn eller dog en passende Godtgjørelse for Bjergrningen, af noget paa Midvaags Uren i Jannar Maaned 1850 indstrandet Tømmer henvises til Indenrigsministeriet.

Spandet, Tillisch, N. Winther.

Ordfører